

In Emblematā Horatiana Othonis Venij.

Hactenus argutis numeris nisi Horatius aures,
Implexi doctos impleo nunc oculos.
Mæcenas, Ploti, Valgi, qui sapè rogatis,
Aures ut toros vos superi facerent;
Cum recito ridens Satyras, atque ore Latino
Cum mea Musa modos temperat Archilochi.
Nunc Iunonis aures, aut toti optabitis Argi,
Aut calum, toti sine oculi fieri.
Pluribus ut spectare mea vestigia mentis
Atque animi species, luminibus liceat.
Venisti Bataue ad summum quod tot scholastæ
Galli, Itali, Flandri, non potuere, facis.
Quid tibi pro studiis longog labore reponam
Veni? non nostrum, Cesaris illud opus.

S. Vænius.

Quale apud Ausonios veteri certamen in auro
Roscius ingenti cum Cicerone fuit,
Cum pater orchestræ gestus digitosq; loquaces
Opposuit tanti viribus eloquio:
Aut Iouis ut magni quatientes sidera nutus,
Et caput, & sacri verticis omne decus
Maenidae pugnans cum maiestate Camænae
Phidiacum Graios cernere fecit etur:
Omnia sic doctas quibus implet Horatius aures
Vaniada nobis exhibuere manus:
Sic Romana fides celo est aquata Batauo:
Respondet numeris linea quaqua suis.
Viueret ovtinam regum Tyrrhenæ propago,
Ferret ut hic etiam præmia digna labor:
Tu quoque, Flacce, tuis deberes versibus illum
Dicere, qui versus monstrat in ære tuos.
Quicquid de Thressa legitur teſtudine, credo,
Ex quo etiam ſurdis ſcit tua Musa loqui.

H. Grotius.